

EL FUTUR DEL DELTA

formativa”.

Per la seua banda, la PDE va reiterar esta setmana, coincidint amb l'inici dels treballs a Mequinensa, a la confluència entre el Segre i l'Ebre, que esta prova no és perjudicial, però és **“un engany” i “no és el que el territori necessita”**. Abella va recordar que els experts quantifiquen en dos milions de tones anuals la quantitat de sediments necessaris per a regenerar i protegir el Delta, mentre el geòleg Alvaro Arasa constata que del total de sediments que baixen - ara mateix només uns 100.000 metres cúbics anuals- o que es pugen fer baixar en un futur, només se n'aprofitaria un 20 % per a lluitar contra l'enfonsament del Delta, a través dels canals de reg, perquè el tronc del riu està desconnectat de la plana deltaica. També va explicar que es necessiten cabals superiors a 400 m³/s per a moure les arenes, i que són les riuades de més de 800 m³/s les que “realment fan córrer els sediments”.

DESESPERATS “Els estudis milloraran els coneixements de la capacitat de transport dels rius, però cal una experiència contundent, amb canonades flotants que superen les preses”, va concloure Arasa. Abella, al seu torn, va quantificar que el pressupost de la CHE per a la mobilització de sediments i de sorres a la costa és només un 0,5 % del pressupost per a tota la conca, i va posar en dubte que el 2027, quan s'esgoti l'actual Pla de conca, les proves previstes aporten **“dades prou representatives o concloents”**. **“La nostra desesperació és que podem tardar deu anys perquè facen alguna cosa amb cara i ulls, i al Delta no li sobra este temps”**, va manifestar. ■